

uden for hjemmet, men samtidig er det vigtigt, at støtten afpasses efter problemets karakter, og at det er den rigtige støtte, der tilbydes på det rigtige tidspunkt.

Jeg vil trække nogle enkelte, men – synes jeg selv – vigtige elementer i selve lovforslaget frem, altså netop at det nu tydeliggøres, at fraflytningskommunen skal underrette tilflytningskommunen om familier med særlige behov, at der indføres regler om underretningspligt om alvorligt misbrugende gravide, at kommuner skal oprette tværfaglige grupper, at det tydeliggøres, at en anbringelse ikke kræver alle former for foranstaltningstyper prøvede, og at dokumentationskravet ved anbringelsen lempes. Jeg tror, vi hermed får bedre mulighed for at styrke den tidlige indsats.

Undersøgelsen har også vist, at der mangler kontinuitet i anbringelsen, og at det påvirker barnets og den unges udviklingsbetingelser i en stærkt negativ retning. Derfor er det vigtigt, at den kontinuitet styrkes. Der stilles en række forslag, som kan være med til det, eksempelvis at forældre til anbragte børn kan få en støtteperson, at hjemtagelsen af et frivilligt barn kan udsættes i op til 3 måneder, at en anbringelse kan opretholdes på grund af nær tilknytning til anbringelsesstedet uden samtykke, selv om de almindelige betingelser for en anbringelse uden samtykke ikke opfyldes.

For at opnå mere stabilitet og kontinuitet har vi foreslået, at kommunen skal orientere børn og unge-udvalget ved hjemgivelsen af tvangs-anbragte børn, og vi har også foreslået, at en genoptagelsesfrist i tvangsanbringelsessager forlænges fra 1 til 2 år, når der altså vel at mærke ikke er tale om førstegangsanbringelser. Jeg tror og håber på, at der hermed kan skabes mere ro om anbringelserne.

Det har vist sig, at nogle kommuner har en bedre kvalitet i sagsbehandlingen end på andre områder. Der er behov for et kvalitetsmæssigt løft. Derfor har vi også foreslået, at socialministeren kan fastsætte regler om, at kommuner og amtskommuner skal træffe beslutninger om indhold, men også om udførelsen af støtte efter regler i serviceloven om støtte til særlige børn og unge. Disse regler skal udarbejdes i samarbejde med de kommunale organisationer.

Efteruddannelsen og evaluering er selvfølgelig også vigtig. Vi kan lovgive nok så meget, vi vil. Hvis vi ikke samtidig sikrer os, at alle de mennesker, der gennem deres profession møder børnene og de unge, har de nødvendige kvali-

fikationer, når vi ingen vegne. Vi har derfor afsat midler til at få et generelt løft på området igennem nye efteruddannelsesprogrammer. Vi har på samme måde gennem evaluering af de nye regler villet sikre os, at de også virker efter hensigten.

Hr. Villy Søvnald rejste undervejs spørgsmålet om, hvorvidt det ikke var på tide efter børn og unge-udvalgets næsten 7 års virke, at vi får en eller anden form for redegørelse, en vurdering af, hvordan det har fungeret. Det vil jeg gerne kvittere for og sige, at det vil jeg overveje positivt. Det tror jeg sådan set kunne være fornuftigt også set i lyset af mange af de ting, vi er i gang med.

Det er min klare opfattelse, at lovforslaget her er velegnet til at styrke indsatsen over for de vanskeligst stillede børn og unge, som er omfattet af reglerne i serviceloven om den særlige støtte til dem.

Jeg synes, debatten har vist, at der er god mulighed for, at vi kan finde sammen i et bredt politisk flertal om det lovforslag, som vi behandler i dag, og jeg håber, vi får den landet på en for alle parter tilfredsstillende måde, inden vi går på sommerferie.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg skal bare lige spørge socialministeren, om de positive ord, der blev sagt om det nødvendige løft for personalets kvalifikationer, også indebærer, at ministeren er villig til at overveje tanken om, at man altså stiller krav til uddannelse hos de pågældende?

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det var dokumentationskravet, som nu skal lempes. Det skal altså blive lettere at fjerne børn. Det er det, ministeren siger. Så vil jeg spørge, om ministeren havde tænkt sig at sikre, at forældrene får mulighed for at dokumentere, at der måske ikke er det i vejen, som man påstår fra deres modpart, fra kommunen.

I øjeblikket er det jo sådan, at det er kommunen, der dokumenterer, indhenter psykologerklæring og undersøgelser og indberetninger. Det dynger sig op i høje bunker, og forældrene har ingen muligheder. Hvis de siger: Det passer ikke, hvad myndighederne siger. Jeg vil godt have mit barn undersøgt af en psykolog, som jeg vælger. Så siger man: det kan du måske få lov til, men så må du selv betale.